

KAPITOLA 1.

NOČNÍ PŘÍZRAK

*Lidmi zavržen
Do propasti hnán
Krásou omráčen
V posedlosti sám*

Hnali ho jako lovnou zvěř. Při každém pohybu se mu stříbrný hrot šípů zavrtával hlouběji do masa. Podařilo se jim zasáhnout ho do lopatky a dvakrát do boku. Kvůli zranění se nemohl proměnit. Slyšel za sebou vzrušené hlasy, dusot jejich nohou, pokřik, kterým se ho snažili vyprovokovat a dostat z úkrytu. Temnotou lesa blikala světla jejich pochodní. Obyčejní sedláci jako oni by nikdy odvahu k honu na vlkodlaka nesebrali, nebýt toho lovce.

Občas se takoví najdou. Muži, kteří jsou od raného dětství cvičeni k lovu vlkodlaků. Zasnívají tomu svůj život, ale přes veškerý výcvik, odvahu a zkušenosti, i lovec je stále pouze člověk. Neran to věděl a nikdy si s někým takovým hlavu nelámal. Byl tisíckrát schopnější než ten nejlepší lovec celé Velwetie. Jenže dnes to bylo jiné. Dnes se lovci podařilo zburcovat celou vesnici. Lidé byli připraveni. Museli žít se strachem z Temnovlků, kteří se plížili zemí a zanechávali za sebou mrtvoly, každý den. Teď na ně měli nachystané stříbro, i když je zabít nedokázalo. Jenže Neran Temnovlk nebyl a stříbro ho zabít mohlo.

Brodil se trnitými houštinami, rozervanou košili přilepenou potem k hrudi. Noc s sebou nesla pachů čehosi temného. Tma byla hustá a pohlcovala veškeré světlo. Neran měl oproti lidem jednu velkou výhodu – viděl skvěle i v noci.

Na okamžik se zastavil, ramenem se opřel o strom a divoce nasával vzduch i pachy s ním smíšené. Lovci byli blízko. Jestli rychle něco nevymyslí, dostanou ho. Uchopil šíp zabodnutý v boku a zatáhl. Musel se kousnout do rtu, aby nevykřikl. Stříbro mu spalovalo maso a popálilo mu i dlaň. Hned ho pustil, aby si vyrval z těla i ten druhý. Pak se pokusil vytáhnout ten v lopatce.

Blízko jeho úkrytu někdo zakřičel. Nechal šíp být a dal se znovu do běhu. Udělali s bratrem chybu, když si v místním hostinci poručili pivo. Království Erinol bylo známé svou fanatickou posedlostí vymýtiti všechny Weer worfy. Neran si zrovna odskočil, když do hostince vešel podezřelý muž. O pár minut později byl Neran svědkem toho, jak lovec překvapil jeho bratra Gerrata a ochromil ho stříbrným řetězem. Neran se rozhodl počkat a osvobodit bratra, až to nebude nikdo čekat. Jenže se šeredně spletl. Protože lovec s celou vesnicí čekal právě na tohle. Až se objeví ten druhý a přijde druhá zachránit.

Tak začal hon.

Neran cítil, jak se mu zranění na boku pozvolna hojí. Ačkoli byl stále oslabený, dokázal získat malý náskok. Zastavil se v úkrytu křovin a mohutných kořenů. Horečně přemýšlel, co dál. Jak pronásledovatele setřást a zároveň zachránit bratra. Měl chuť všechny roztrhat na cáry a vykoupat se v jejich krvi. To by mu dodalo sílu i pozvedlo náladu.

Jenže byl obklíčený. Kdyby se mu podařilo zůstat schovaný delší dobu, vrátily by se mu síly a pak by je dokázal vyřídit. To by ale nesměli pročesávat celý les.

Vtom ji spatřil.

O kus dál protínala hvozd pěšina a uprostřed ní stála nahá dívka.

Neran na ni nepokrytě zíral. I ve tmě dokázal poznat, jak je nádherná. Zdálo se, jako by ji zplodila sama noc, jako by noční procházky byly její přirozeností. Přesto nešlo Neranovi do hlavy, co dělá taková křehká bytost sama uprostřed nočního lesa? V těchto zlých časech, kdy Temnovlci masakrují zemi, žádný smrtelník po setmění nevytáhne paty z domu.

Navíc byla úplně nahá. Bylo na ní něco fascinujícího. Così Nerana ochromovalo a zároveň ho nutilo vyrazit k ní a padnout jí k nohám. Jenže dívka místo toho vyrazila k němu.